

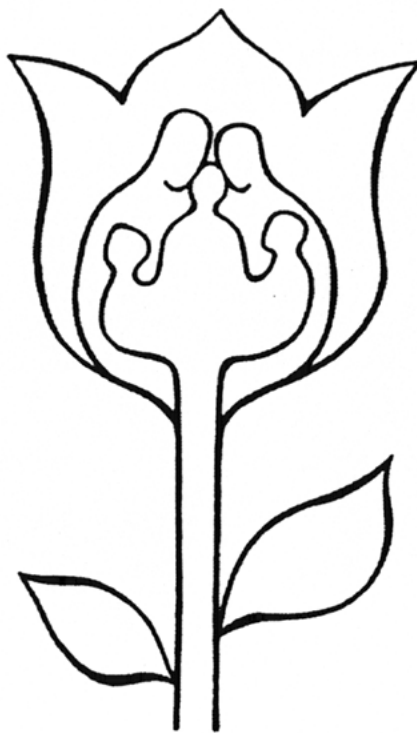
Szentháromság vasárnapja

A Szentháromság a keresztény hit-titkok közé sorolt tanítás és valóság. Tipológiai párhuzamot mutat ugyan a pogány istenháromságokkal, de ez nem lényegi hasonlóság vagy egyezés. A Szentírás a Szentháromságot mint tant nem hirdeti, de kiolvasható belőle. Jézus hivatkozik az Atyára, akinek tanításával megegyezik az övé, akinek akarátát teljes egészében megvalósítja. Sőt beszél arról is, hogy elküldi a Szentlelket, aki „elvezet bennünket a teljes igazságra”, vagy aki „vigasztal”, vagy aki „megerősíti” a híveket.

Van az újszövetségnek néhány jele-nete, ahol feltűnik a Szentháromság, például Jézus megkeresztelkedésénél és Jézus kereszthalálakor. Jézus búcsúbeszédében számtalan utalást találhatunk mindhárom személyre (Jn 14,16). De Jézus amikor tanítványait tanítani küldi, a missziós parancsot is a Szentháromság nevében adja (Mt 28,19). Apostoli levelekben pedig az áldásformulák egyben Szentháromság-tani formulák is (2Kor 13,13).

Az I–II. századi teológiában igyekeztek ezek alapján a bibliai kijelentések alapján megfogalmazni egy kidolgozott és mindenki számára elfogadható Szentháromság-tant, de az eredmény a sok teológiai vita és nézet után nem mindig volt sikeres. Vagy a három személy lényegi különbsége, vagy az egysége, vagy pedig a személyek egyenlősége szenvedett csorbát. Világossá vált, hogy olyan tökéletes elméletet alkotni, amely mindhárom tévedést kiküszöböli, csaknem lehetetlen. A józan ész is a logikával összeegyeztethetetlennek véli ezt a kihívást.

A Szentháromság modelljének mégis újszerű mondandója van az Istenről. Eddig az Istent mindig magányos zseninek, diktátornak, szuperlénynek, legfőbb észnek, szigorú bírónak képeltük el. A Szentháromság modellje az Istent is, és az Isten életét is közösségi vonatkozásában mutatja be. Ez az

Simon András: A legszébb közösség

ideális kapcsolat modellje lehet az emberi kapcsolatoknak, amelyek egyáltalán nem ideálisak. Az emberi személy maga teljességét soha nem magányos zseniként vagy bíróként éli meg, hanem társas kapcsolataiban. Aszerint, hogy ezek a kapcsolatok milyen mélyek, úgy értelmezhető egyre érettebbnek az emberi személyiség. Aki képtelen elmélyült emberi kapcsolatokat kötni, az egy kicsit betegnek számít,

vagy tragikus sorsú embernek, aki nem talál magának megfelelő megértő és segítő társat. Az ilyen ember torz lesz, néha veszélyes.

A Szentháromság az Istent nem magányos zseniként mutatja be, akinek személyiségét a hideg ész, a törvényesség, a logika vagy más embertelen elvek uralják, hanem akinek személyeit a szeretet köti egybe. Kicsit más és kicsit erőteljesebb, mint az emberi szeretet, de ez egyben modellje minden emberi kapcsolatnak, amely ideális esetben nem elnyomja, feloldja, megsemmisíti a másik személyt, hanem állandó kapcsolatban van vele, kiteljesíti.

Jézus nyilatkozatai az Atyáról vagy a Szentlélekről azt tükrözik, hogy bensőséges kapcsolatban van velük, és ugyanazt a művet folytatják, amit az egyik, az Atya megkezdett. Szó-kás azt mondani, az Atya teremt, a Fiú megvált, és a Szentlélek megszentel. Mindhárom személy a világnak és az emberiségnek az Istennel fennálló harmóniájának megteremtésén fáradozik.

Az emberi személyeknek nem mindig a teljes harmónia megteremtése a szándékuk. A világban való létezésünk minőségét nem teremthetjük meg csak morális, vagy csak társadalmi, vagy csak gazdasági, vagy csak tudományos eszközökkel, hanem ezen szektorok együttes, harmonikus alkalmazásával. Ez pedig az emberi személyek harmóniára való törekvése nélkül lehetetlen. Ennek a harmonikus közösségnek a modellje a Szentháromság, mely igen elvont teológiai igazság, de talán az elmondottakból világos, életminőségünk javításának legjobb modelljét képviseli, amelyről nem lenne szabad megfedelkeznünk.

2007: Szent Imre és Szent Erzsébet éve

Lajos minden szabadságot megadott hitvesének az ájtatosság és irgalmas-ság gyakorlásában s maga is segítette és gyámolította őt jámbor műveiben. Erzsébet pedig minden időt, mit férje urától és szegényeitől elvonhatott, buzgó imádságnak szentelt. Még éjszaka is fölkelt ágyából, hogy a hideg kövön leborulván Istennel társalkodjék. Hahogy Lajos fölébredt, visszavezette őt ágyában és monda neki:

– Kedves nővérem, kíméljed magadat és nyugodjál kevéssé.

És megfogván kezét, erősen tartotta, mígnem elszunnyadott.

Akkor Erzsébet, nehogy máskor oly mély álomba merüljön, hogy imádságát elmúlassa, parancsolta Ysentrud nevezetű frajjának, hogy minden éjszaka bizonyos órában meghúzza lábát, hogy fölébressze. Az pedig parancs szerint cselekedett és fölébresztette őt, Erzsébet pedig sanyargatta testét és buzgón imádkozott, hálát adván Istennek, hogy télben–fagyban szegény jászolban e földre szállott az emberi nem üdvösségére.

Történt pedig valamely éjszakán, hogy Ysentrud megtévedett és a fejedelemnek lábát húzta meg. Akkor Lajos fölébredvén, megértette hitvesének jámbor szokását és semmit nem haragudott.

Házasságukat Isten három leánnyal és egy fiúgyermekkel áldotta, kinek Hermann volt neve s ki atyja után az országnak fejedelme lőn. Egyik leányát a brabanti herceg választotta hitveséül, másik leányát pedig maga ajánlotta fel Istennek. Történt ugyanis, hogy férje ura nem lévén honn, Erzsébet vezeklő inget öltött és karjára vévén kis leányát, elvitte a kitzingeni kolostorba, hol is az idő multán felvette a fátyolt. Volt pedig mind két leányának neve Zsófia. Harmadik leánya, ki a jó fejedelem kora halála után született, a Gertrúd nevet nyerte a szent keresztségben.

Erzsébet keményen sanyargatta

testét, legékesebb ruhája alatt is szeges övet hordott, szolgálóit pedig gyakorta kényszerítette, hogy megkorbácsolják liliom testét, annakutána pedig vidám arccal tért vissza férje urához avagy az udvari népek közé. Csak oly eledelekből evett, melyekről bizonyosan tudta, hogy férje javainak jövedelméből vásároltattak, nem pedig a szegény jobbágyok adójának verejtékes garasaiból. A legbővebb vendégségben is tudta módját, hogy megtartóztassa magát és gyakorta oly igen ügyesen mesterkedett, osztogatván és kínálgatván az ételeket és parancsokat adván a szolgáltnak, hogy maga egy falatot sem evett. Másszor történt, hogy férje nem lévén honn, Erzsébet semmi eledelt nem lelt a kamarában, miből nyugodtan ehetett volna, mint egy darab száraz fekete kenyeret. Fogta tehát azt és meleg vízbe áztatván, megelégedett vele.

Ugyancsak magányosan lévén honn, éppen ebédjénél ült, mely állott vízből és száraz kenyérből, mikor férje ura hirtelen megérkezett és szomjazván monda szeretett hitvesének:

– Adj bort innom serlegedből.

– Ím igyál, én jó uram, – mondotta Erzsébet és odanyújtotta a serleget.

A fejedelem pedig ivott belőle és holott tiszta víz volt abban, monda:

– Honnan vagyon pincénkben ily jeles borunk?

Mondá erre a főpohárnok mester:

– Nagy jó uram, víznél egyebet én nem adtam a fejedelemasszony elébe.

Akkor Lajos megismerte ebben az isteni kegyelem jelét és hitvese jámborságának jutalmát.

Erzsébet szüntelen gondja volt a szegények és inségesek nyomorúságának enyhítése. Azoknak adta minden pénzét, ruházatát, maga kezével szőtt és font nekik és ruhákat varrt. Azoknak hordozta a fejedelmi éléskamra minden élelmét, meglátogatta őket kunyhóikban, kifizette adós-

ságaikat, gyámolította újszülötteiket, utolsó útjukra kísérte halottaikat.

Maga inkább sótalan és ízetlen főzelékekkel táplálkozott, de kamarájának és a fejedelmi asztalnak minden jó falatját a szegényeknek vitte. Történt, hogy egy napon kenyeret, húst, tojást és más eledeleket vitt köpenye alatt és meredek és kanyargós ösvényeken haladt a várból a város irányában, nehogy az udvari népek meglássák. Férje–ura pedig éppen akkor tért meg a vadászatról és ama meredek és magányos ösvényen szemben jött vele. Megpillantván pedig hitvesét, ki igen görnyedett a nagy teher alatt, szólott hozzá ekképpen:

– Kedves testvérem, mely súlyos terhet hordozol köpenyedben?

És megfogta annak végét, hogy szétvonja, de Erzsébet igen szorította melléhez és mosolyogván, szelíden felelte:

– Rózsák vannak csupán ölemben, édes uram, semmi egyéb.

Akkor Lajos szétvonta a köpenyt és íme: valóban teli volt az piros és fehér rózsával, de mind oly gyönyörűséges szép virág volt az, minőt a fejedelem még világlétében nem látott. Igen csodálkozott akkor, mivelhogy télvíz ideje volt, holott rózsák sehol nem nyíltak.

És felpillantván látta, mely igen megzavarodott szerette hitvese, kinek feje fölött nyomban ragyogó kereszt jele tűnt fel. Mondá akkor Lajos:

– Menj és folytasd békével utadat!

Maga pedig elvett a rózsákból egyet, melyet holta napjáig ereklye gyanánt őrizett. Ama helyen pedig, hol hitvese fején a kereszt jelét látta, örök emlékezetül faragott kőből keresztet állíttatott.

Részletek Révai József Szentek legendái – Szent Erzsébet című művéből

„Jót s jól, ebben áll a nagy titok”

Deus caritas est (Az Isten szeretet)

Ebben a globalizált, szeretetlen világban kezembem tartom XVI. Benedek pápánk első enciklikáját az isteni szeretetről.

Már a keltezés is sokatmondó: „Rómában, Szent Péternél december 25-én, Urunk születésének ünnepén, a 2005. évben, pápaságom első évében”. Szól a püspököknek, papoknak, diakónusoknak és minden Krisztus-hívőnek.

A bevezetésben azt tartja elsődlegesnek, hogy röviden, lényeglátóan, továbbgondolkodásra készítően szóljon Szent János első levelének gondolataival: „Az Isten a szeretet, és aki megmarad a szeretetben, Istenben marad, és Isten őbenne.”

Ugyanebben a versben megadja János apostol a keresztény hit mottóját is: „Megismertük a szeretetet, és hittünk benne.” Olyan világban, ahol eluralkodik a bosszúállás, a gyűlölet és erőszak, nagyon is időszerű szólni az isteni szeretetről, amellyel Isten tölt be minket, hogy felismerjük és továbbadhassuk tanúságtételünkkel, egész istenadta emberségünkkel.

Ebből a tömör, mégis sokfelé ágazó enciklikából most egyetlen – hozzánk,

emberekhez oly közel álló – részletről szeretnék szólni: „Jézus Krisztus – Isten megtestesült szeretete.”

Szent Ágoston így vall erről: „Isten és az emberek igazi közvetítőjeként Krisztus Jézus jelent meg a bűnös halandók és a halhatatlan igazság között. Milyen nagyon szeretettel minket, jószágos Atyánk. Végtelen irgalmassággal elküldted őt, hogy istenemberi létével példát adjon a halandó embereknek.”

Milyen az Úr Jézus Istent megtestesítő szeretete?

Cselekvő szeretet, hiszen fáradhatatlan jótettekben. Ez a szeretet emberien meleg, ahogy rámosolyog a gyermekekre, és megrendül barátja sírjánál. Tapintatos ez a szeretet. Nem várja, hogy kérjék, elébe megy a hozzá igyekvőknek, a bűnösöknek. Gondoskodó, meleg emberi szeretete nyilvánul meg Máté házában, az utolsó vacsora termében. Közel a szenvedés óráihoz örökösen hagyja önmagát a kenyér és bor színében. Majd fönna Golgotán, a kínszenvedés perceiben haldokolva még rábizzza a fájdalmak anyját, Máriát kedves apostolára. Mert gondoskodása is isteni, hiszen az Isten szeretet.

Az isteni szeretet végtelen jószágával küldte közénk Krisztust, hogy ő legyen tanításával, példabeszédeivel minden időknél legnagyobb tanítómestere. Három éven át oktatja népét és az egész emberiséget, ad útmutatást földi életünk emberibbé tételére és az öröklét felé vezető út isteni eszközeire. Képszerűen, metaforákban szól a terméketlen fügefáról, a cél nélküli ember sivár életéről, a fel nem használt talentumokról, az elvetett magvakról, a sziklára épült ház erejéről, a gazdag ifjú tétovázásáról, a jó pásztorról, aki aggódva keresi elbitangolt bárányát, a tékozló fiú hazatéréséről az atyai házba. Ezekben a parabolákban az aggódó, féltő, irgalmas Isten szeretete nyilvánul meg.

Végül az irgalmas szamaritánusról

szóló példabeszédében kifejti, hogy minden ember felebarátunk, akár jó-akaronk, akár ellenségünk, s a hegyi beszédben világos útmutatást ad, hogyan forduljunk embertársaink felé a lelki és testi segítségnyújtás isteni szeretetével. Tanítói mivoltában is Isten szól hozzánk, mert Jézus Krisztus – Isten megtestesült szeretete.

Az enciklika végén Máriához fordul, megköszönve, hogy azon a betlehemi éjszakán – isteni küldetésének teljes elfogadásával – világra hozta Megváltónkat. Így vált minden hívő ember anyjává. Nemzedékről nemzedékre érezzük anyai jószágát örömmel, szenvedéseinkben, magányosan és közösségekben, rábizzuk egyházunkat, segítse isteni küldetését.

A Szentanya kedves versével köszönti égi anyánkat:

„Szentészes Szűz Mária, Isten anyja,
Te ajándékoztad a világnak
az igaz világosságot, Jézust,
a te Fiadat – Isten fiát.
Te teljesen ráhagyatkoztál
Isten meghívására,
s így a jószág forrásává lettél,
mely Istenből fakad.
Mutasd meg nekünk Jézust!
Vezess minket őhozzá!
Taníts meg minket megismerni és szeretni őt,
hogy mi magunk is
valóban szerető emberek
és az élő víz forrásai lehessünk
egy szomjazó világban!”

N.E.

„Tetőtéri esték”

Tihanyban
június 8-án 18 órakor
A háborúk kora

címmel
**A tihanyi faágyú
„igaz” történetéről**

lesz előadás.

A kavicsleves

Volt egy katona, aki a háborúból kiéhezve gyalogolt haza. Napok óta nem evett. Kopogtatott a város háza-inak ajtaján, és ételt kért, de senkinek sem volt, így nem kaphatott. Azután látott néhány gyermeket játszani egy forrásnál, és odament.

– Ki vagy te? – kérdezték a gyermekek.

– Katona vagyok, és a háborúból jövök. Olyan éhes vagyok, hogy a kavicslevest is megenném. – mondta.

– Kavicslevest? – kérdezték a gyermekek. – Mi az?

– Van valakinél otthon egy nagy fazék és egy merőkanál? – kérdezte a katona.

– Nekünk van egy óriási, megyek, és elhozom – mondta egy lány.

Megtöltötték a fazekat vízzel a forrásból, gyűjtöttek kavicsokat, megmosták őket, azután beletették a fazékba. Raktak egy nagy tüzet, és kavarták a levest. Egy rövid idő után a katona megkóstolta, és ezt mondta:

– Hm, ez jó, egy kis só kellene bele.

Az egyik fiú megszólalt:

– Nálunk van só, hozok valamennyit.

A katona kavarta a vizet egy kicsit, és így szólt:

– Hm, nagyon jó, de ha egy kis csirkehus lenne benne...

Erre megszólalt egy fiú:

– Nálunk van csirke! – s ezzel elrohant érte.

Apránként a katona elmondta, hogy mi is kell a kavicsleveshez. A gyerekek pedig hordták a kenyeret, a borsót, a krumplit, olajat, sárgarépát... A katona megkóstolta a levest, így szólt:

– Ez egy kitűnő kavicsleves! Most menjetek el minden házhoz a városban, és mondjátok, hogy mindenki hozzon egy tányért és kanalat, hogy megkóstolják a mi kavicslevesünket!

Ilyen módon a városban lakóknak – akik azt mondták, hogy nincsen ételmük, mivel csak magukra gondoltak – a katona a gyerekekkel megmutatta, hogy a meglevő kicsit megosztva mindenki finomat ehetett.

Ez a kis történet jutott eszünkbe, amikor arra gondoltunk, összegeznünk kell a szeptembertől májusig tartó ovismise és az utána levő Regina Gyermekekklub alkalmait. Köszönjük mindazon felnőttek segítségét, akik

önzetlenségükről és nagylekésükről tettek tanúságot, s a gyermeke(i)k, unokáik számára igaz példát mutattak. Hisszük, hogy a gyermekekkel kell, és érdemes foglalkozni, hiszen későbbi életünk rájuk fog épülni.

Örömmel fogadunk bármilyen apró segítséget mindenkitől. Jövőre szeretnénk folytatni a Regina Gyermekekklub foglalkozásait is. Szeretettel várunk mindenkit a június 23-i plébániai napon!

Köszönjük a bátorító szavakat, amikor elfogyott a lelkesedésünk, elfáradtunk. Köszönettel tartozunk mindazoknak is, akik imáinkban támogatták kezdeményezésünket, de személyesen nem tudunk rólok.

Tátrai József és Rita

Képünk az idei utolsó, pünkösdi ovismisén készült.

A nyári szünetben nem lesz ovismise. A legközelebbi szeptember első szombatján tartjuk.

A közösségi nap szervezői kérik, hogy aki szeretne sós vagy édes süteménnyel hozzájárulni a június 23-i rendezvényünkhöz, az szíveskedjen jelezni a plébánián délelőtt 9–11 óráig a 327-609-es telefonszámon vagy Pető Józsefnél személyesen június 20-ig.

Kérjük, hogy aki a Ki mit tud?-on valamilyen produkcióval (ének, versmondás, tánc vagy egyéb) részt szeretne venni, jelentkezzen a sekrestyében nevének és műsorszámának feltüntetésével.

Köszönjük!

Szervezők

REGINÁS KÖZÖSSÉGI NAP

A Regina Mundi Plébánia közösségi házában (Veszprém, Dózsa Gy. u. 9.)
2007. június 23-án, szombaton 14–18 óráig

Célja: Közösségépítés
Találkozunk, beszélgessünk, játsszunk együtt!

Szeretettel hívjuk és várjuk a Regina Mundi Plébánia egyházközségének híveit egy vidám délutánra!
(Korhatár nincs!)

Megnyitó: Tóth Gyula atya
Schola Regina

Választható programok felnőtteknek (jó idő esetén)

	Udvar	Terasz	Tanácsterem	Hittanterem
14.15–15.00	Dalolás, daltanulás Rostetterné Rita		Diameditáció Kovács Sándor és Andi 14:15–14:30	
15.00–16.00		Táncház Timár Veronika		
16.00–16.30			Ki mit tud? Hutvágner Erika	Játék Vasi István
16.30–17.00			MÉCS-lelkigyakorlatokról Tátrai József és Rita	Játék Vasi István
17.00–18.00		Táncház Timár Veronika		
14.00–18.00	Beszélgetősarok – dr. Sindler György és Györgyi			
14.30–16.30	Könyvadás – MÉCS-családközösség			

Választható programok gyerekeknek (jó idő esetén)

	Tanácsterem	Garázs	Udvar	Hittanterem	Játszószoba
14.15–15.00			Játék		
15.00–16.00		Kézműves-foglalkozás Szegeci Ilona		Játék Vasi István	
16.00–17.00	Ki mit tud? Hutvágner Erika 16:00–16:30	Kézműves-foglalkozás Pálfyné Betti		Játék Vasi István	Mondókázás Gurgutné Ili 16:45–17:00
17.00–18.00	Táncház kicsiknek Lábodi Zsuzsa	Kézműves-foglalkozás Burján Adrienn	Dalolás, daltanulás Sulyok Attila és Emőke		

Rossz idő esetén a programokat a közösségi házban rendezzük meg.

In memoriam Kloó József

Kedves Jóska bátyám!

Nehéz tudomásul venni a megváltoztathatatlan, hogy Te is elmentél, igen, elmentél kedves feleséged, Annus néni után. Ha csak a fejfádra nézünk, és a 88 évedet látjuk, akkor azt mondhatnánk, szép kort értél meg, és ez igaz is. Szép kor, és micsoda időkben. Amikor születtél, éppen a végéhez közeledt az I. világháború. A népes márkói családi házból hamar kikerültél, hiszen csak a legidősebb testvér vihette tovább a családi gazdaságot, a fiatalabbaknak valamilyen szakmát kellett tanulniuk. Te a szabómesterséget választottad. Amikor felnőtte váltál, elkezdted volna önálló életedet, kitört a II. világháború, ami neked is nehéz katonaeveket hozott. A vágyott béke eljött ugyan, de vele jött egy új barbárság is, amely a „múltat végképp eltörölni” hamis és álnok jelszavával mindent támadott, ami normális és emberi.

Te messzebbre tekintettél, házasságot kötöttél Annus nénival, tervezve boldog családot. A közel 60 éven át fennálló házasságokat látva elmondható rólatok Sirák fia könyvéből (26,1.3):

Ha jó az asszony, boldog ember a férj,
s kétszer annyi lesz napjainak száma.
A jó feleség jó osztályrész,
aki féli az Istent, az részesül benne.

A nem éppen előnyére változó világ véget vetett a herendi éveknél, Veszprémbe költöztetek. A családi ház meleg otthont, védelmet biztosított gyermeiteknek. Hamar bekapcsolódtál a Regina Mundi egyházközség életébe, évtizedeken át voltál a templom szolgálója templomatyaként. Te betartottad Sirák fia tanácsát (7,29–30):

Féld az Urat szíved mélyéből,
és papjait tartsd tiszteletben!
Keresd Teremtődét minden erőddel,
s akik neki szolgálnak, azokat ne
hagyd cserben!

Te voltál az, aki figyelt mindenre. Te láttad meg, milyen méltatlan körülmények között éltek papjaink, Te javasoltad a mai plébániaépület megvásárlását. Te varrtad a ministránsok ruháját, és éveken át Ti mostátok, vasaltátok a templomi ruhákat. Isten fizessen meg érte!

Kedves Jóska bátyám, szakmádnak mestere voltál. Mindig elegáns megjelenésed már eleve tiszteletet váltott ki, halk szavadra pedig érdemes volt figyelni. Igazolod Sirák fia kézművesekről írt szavait (38,31–32.34):

...mind a kezükben bíznak,
a maga szakmájában mindegyikük bölcs.

Nem lehet nélkülük várost építeni,
sem letelepedni, sem vándorként élni.

...támaszai az egész világnak,
és az imájuk is mesterségük körül fog.

Ha most visszagondolok a szép korra, amit megéltél, azt kell mondanom, munkás, szolgálattal teli évek voltak. Sok nehéz év volt közöttük, amikor a vallásos, hitét megvalló embert másodrendűnek tekintették, de valahol mégis tisztelték és felnéztek rá, igazolva a zsoltár szavát (Zsolt 25,1–3):

Uram, Istenem, benned bizakodom.
[...]
Hiszen akik benned bizakodnak,
azok soha szégyent nem vallanak.

Kedves Jóska bátyám, most, amikor végső nyughelyedre helyezünk/kísérünk, kérjük a mi Urunkat, Jézus Krisztust, hogy ígérete szerint, hitvalló életed jutalmául, fogadjon be az örök hazába.

Isten veled! Nyugodj békében!

Stumpfhauser József
Veszprém, 2007. május 8.

Szent Erzsébet: Női eszmény (részlet)

Szent Erzsébet példája [...] hitvesi szeretetét, női odaadását mindenki számára szóló egyetemes szeretetté tudja tágítani. Mindenekelőtt nagyszabású jótékonyssággal. Nemcsak férje, gyermekei, háza népe számára van gondja; mindenkinek jut nála anyagi és erkölcsi segítség, aki rászorul. A legenda semmiről sem tud annyi kedves adatot, mint irgalmassági cselekedeteiről. Ismeretes a poklos története, kit a legenda szerint férje ágyába fektetett, és drága kincsként őrizték a rózsacsokrárt: a szent kötényében a kenyérből vált rózsával, amely talán legkölteibb példája jótékonyosságának.

A jótékonyág és az irgalmasság nagy dolog, gyönyörű erény, de amíg csak jótékonyág, még mindig megfér vele az önzésnek egy kifinomult neme. Adni: jólesik, az embert meglegedés tölti el: olyan könnyen elfogja az embert az öntetszelgés! És olyan könnyen kielégül kötelességérzetünk, szeretetigényünk, irgalmassági kötelességtudatunk és felelősségérzetünk, azzal a két fillérrel, azzal a kis adománnyal, amely nem is esett nehezünkre, és mégis jólesett! Olyan hamar elhittetjük magunkkal, hogy már eleget is tettünk az irgalmasság elemi kötelességének, a felebaráti szeretet súlyos felelősségének! Az irgalmasságon, értelmes jótékonyágon túlmenő, a tervszerű, tudatos, kötelességszerű szeretet, a szociális szeretet is Erzsébetben találja meg ebben a korban talán legszebb példáját. Már maga az is, ahogyan adakozik, mutatja, hogy nem pillanatnyi felhevülésről, a lelkiismeret megnyugtatójáról van itt szó, hanem egy Istenből élő, nagy szeretet tervszerű, kötelességszerű tudatos odaadásáról. Legjobban szereti személyesen keresni fel a szegényeket, és házukhoz vinni el adományait, hogy megbizonyosodják, kinek mit hogyan kell adnia...

Forrás:
Sík Sándor: Szent magyarság

„Kolping szellemében – ültessük el a reménység magját!”

KOLPING

**A Nemzetközi Kolping Szövetség
XXXI. közgyűlése
Alsópáhok, 2007. május 14–19.**

Mexikó után Magyarország látta vendégül az ötvenként sorra kerülő közgyűlést az alsópáhoki Kolping Hotelben. 49 ország 280 küldötte tanácskozott itt május 14–19 között.

A program május 14-én a nemzetközi elnökség ülésével kezdődött. Előtte közös szentmise volt, melyet dr. Bolberitz Pál, a Magyar Kolping Szövetség főprézese celebrált. Majd este a megannyi színes Kolping-zászló bevonulásával kezdetét vette az ünnepélyes megnyitó szentmise, melynek főcelebránsa dr. Márfi Gyula veszprémi érsek volt.

A közgyűlés központi témáját a következő öt év cselekvési programjának kidolgozása jelentette.

A Dél-Afrikai Kolping Szövetség által kidolgozott munkafüzet tartalmazta a feldolgozandó kérdéseket, mint például a munkanélküliség megoldására adandó keresztény válasz, a munka és hivatás keresztény perspektívái.

Minden nap más-más földrészt mutatta be a reggeli szentmisét a rájuk jellemző zenével, szertartással, a jelen lévő prézes atyák részvételével.

A plenáris üléseken beszámoló hangzott el a Nemzetközi Kolping Szövetség helyzetéről, pasztorális tevékenységéről, a rendelkezésre álló anyagi eszközökről és kiadásokról. Három előadást hallgattunk meg: Adolf Kolping hitből eredő cselekvései, Az egyház a világban és A keresztény emberkép mint mérték Adolf Kolping cselekvéseiben címmel.

A kontinensek egy-egy országának képviselője személyes élet-ta-

núbizonyosságokról számolt be: Chile, Tanzánia, Németország, India.

A program színesítéseként ellátogattunk a Festetics-kastélyba, hajóval Szigligetre, ahol az Eszterházi-pincében a borkóstolás után a tapolcai Batsányi együttes fergeteges néptáncbemutatót tartott. Nemkülönben a 18-án rendezett „magyar esten” fellépők! A műsorban a négy körzet Kolping-közösségeinek kulturális egyesületei köszöntötték a résztvevőket. Minden fellépő szólította és együttes kiválóan szerepelt, és nagy sikert aratott.

A záróülésen dr. Semjén Zsolt tartott előadást „Szabadságban – felelősséggel – a civil társadalom és a Kolping Szövetség feladata” címmel. A záró szentmisén közreműködött a Kaposvári Ifjúsági Fúvószenekar. Az udvari kötetlen muzsikálásuk nagy tetszést aratott.

A Kolping Hotel előzetes szervező munkája, a programok lebonyolítása, a szeretetteljes vendéglátás professzionális módon szolgálta az eseményt.

A hét minden napja szoros, fegyelmezett munkával telt Kolping atya jelmondatával a szívünkben: „...imádkozni, dolgozni és tanulni! Mindezt komolyan, de mégis vidámsággal!” A címben szereplő mondat mindnyájunk számára útbaigazítást nyújt. Munkánkkal, imáinkkal minden rászoruló számára mi legyünk a remény hordozói. Bolberitz atya egy korábbi írásának néhány sora rímel a leirtakra:

„Van-e remény? Igen, van: a mustármag reménye. Jézus Urunk szerint az Isten országa hasonlít a mustármagot termő fához, ami kicsiny ugyan, de váratlanul terebélyes fává növekedik. A mustármag mi vagyunk.”

Nagy Árpádné
nyugati körzeti elnök

Kitekintő

Lasztovcza Jenő, a megyei közgyűlés elnöke vett részt azon a tapolcai rendezvényen, melyen a melbourne-i olimpia 50. évfordulójára emlékeztek. Koszórút helyezett el a Csermák József születésnapján rendezett megemlékezésen, és részt vett a Batsányi János Általános Iskolában rendezett ünnepségen is. Az ünnepséget megtisztelte a Magyar Olimpiai Akadémia elnöksége és két olimpiai bajnok, Zsivótzky Gyula és Varga János is. Ez alkalmából köszöntötték Zsivótzky Gyulát, Mexikó olimpiai bajnokát 70. születésnapja és dr. Nádori László professzor urat tudományos munkájának elismerése alkalmából.

A Nagyesztergári Német Kisebbségi Önkormányzat szervezésében ünnepélyes keretek között avatták fel az ifjúsági klubot, a rendezvényen Talabér Márta alelnök köszöntötte az ünnepség résztvevőit.

A „Válaszd a sportot, sportolj a drog helyett” akció keretében Gál Gyula tartott előadást a sportról. A szellemi sportot helyesen kitöltő diákok jutalmakat vehettek át Csik Ferenctől és Gál Gyulától. Az eseményhez kapcsolódóan az egészséges életmódot és a sportot népszerűsítő kiállítást is rendeztek a megyei önkormányzat és a diákok által készített anyagokból.

A HungaroControl Magyar Légiforgalmi Szolgálat Zrt. ünnepélyes keretek között indította el a kőrös-hegyi radarállomást, melynek korszerűsítésére az Európai Unió kohéziós pályázatának keretében került sor. A rendezvényen a megyei önkormányzatot Pálffy Sándor alelnök képviselte.

A Megyeháza Szent István termében került sor a középiskolai tudományos diákkörök 7. országos konferenciájára a Lovassy László Gimnázium rendezésében. A kutató diákokat a megnyitón Talabér Márta alelnök köszöntötte. A rangos esemény alkalmából a kiemelkedő tanulói teljesítmény elismerésére a megyei önkormányzat különdíjat ajánlott fel.

MEGHÍVÓ

„Nekem, az összes szent közül a legkisebbnek jutott osztályrészül a kegyelem, hogy Krisztus felfoghatatlan gazdagságát hirdessem...” (Ef 3,8)

Kedves Testvérek!

2007. június 17-én, vasárnap 16 órakor tartom ezüstmisémet
a veszprémi Regina Mundi-templomban.
Szeretettel hívom erre a hálaadó szentmisére.

Tóth Gyula
plébános

Veszprém, Székesegyház, 1982. június 17. –

Balatonfüred – Pápa – Ácsteszer, Csátka, Súr, Aka

– Veszprém, Regina Mundi, 2007. június 17.

Hírek és események

Az imaapostóság szándékai június-ra:

Általános: Hogy az Úr oltalmazza a tengerészeket és mindazokat, akik tengeri tevékenységekben érintettek.

Missziós: Hogy az Egyház Észak-Afrikában jelenlétével és tevékenységével tanúsítsa Isten szeretetét minden egyén és minden nép iránt.

A legközelebbi karitászyűlés szeptember második szerdáján lesz.

Június 10-én délelőtt 9 órakor lesz a **tanév végi hálaadó szentmisénk** és a hittanos bizonyítványok kiosztása. Valamennyi hittanosunkat erre a szentmisére várjuk.

Június 10-én tartjuk Krisztus Szent

Testének és Vérének az ünnepét, **Úrnapját**. Mivel nálunk a körülmények nem alkalmasak úrnapi körmenet tartására, a délelőtt 11 órai szentmise után az Oltáriszentség litániáját imádkozzuk el.

Június 15. **Jézus Szentséges Szívének az ünnepe**. Este is tartunk szentmisét, előtte 6 órakor a Jézus Szíve litániát énekeljük el.

Június 24. **Keresztelő Szent János** születésének az ünnepe (Szent Iván napja).

Június 27. **Szent László** királyunk ünnepe.

Június 29. **Szent Péter és Szent Pál** főapostolok ünnepe. Az ünnephez kapcsolódó péterfillérgyűjtést, amellyel a katolikus egyház római központját terhelő kiadásoknak a fedezéséhez já-

rulunk hozzá, a következő vasárnap, július 1-jén tartjuk.

Imádkozzunk értük...!

...mert a keresztségben újjászülettek: Uhrin-Hmírova Viktor József május 6-án, Kruppa Gergely május 13-án, Gurgut Tímea Ilona május 13-án, Bácskay Zsófia Matild május 19-én.

...mert szentségi házasságot kötöttek: Lipka Vilmos József és dr. Tóth Alexandra május 5-én, Eszes Gábor és Turi Andrea május 19-én.

...mert az örök hazába költöztek: Timár Gyuláné Dénes Terézia (72 éves) május 1-jén, Kloó József, volt templomatya (88 éves) május 2-án, Csemernay Éva (90 éves) május 14-én.

Készüljünk a szentmisére!

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
jún. 10.	Ter 14,18–20	1Kor 11,23–26	Lk 9,11b–17
jún. 17.	2Sám 12,7–10.13	Gal 2,16.19–21	Lk 7,36–8,3
jún. 24.	Iz 49,1–6	ApCsel 13,22–26	Lk 1,57–66.80
júl. 1.	1Kir 19,16b.19–21	Gal 5,1.13–18	Lk 9,51–62

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja
Megjelenik 650 példányban

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

Kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: Tóth Gyula plébános

A szerkesztőség címe:

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Telefon: 88/327-609

Szerkesztőség vezetője: Demény Anna

Szerkesztők: Adonyi Krisztina,

Kreschka Miklós, Selyem Zoltán